

Lawson Tait (1), en Sanger (2), en Duhrssen (3), en Fehling (4), en W. Taylor (5), Henrotay (d'Anvers) (6) i en Giglio (7) resten partidaris decidits de la laparotomia. I dec afegir que tant a l'estranger com a França alguns dels campions de l'un i altre methode donen mostres a vegades de tal intransigencia, que a primera vista sembla bastant delicat saber ont és la veritat. Crec, no obstant, que, fent la part de les concessions reciproques que les varietats cliniques imposen tard o aviat a les fórmules irreductibles, no és molt difcil arribar-se a entendre millor.

Hi ha en primer lloc tota la serie de fets dels quals l'una i l'altra operació s reclamen pera afirmar son valor i davant dels quals colpoto-mistes i laparotomistes deuen inclinar-se. Amb això vull dir que si ls èxits relatats per en Terrier, en Reynier i en Chaput, per exemple, són per complet remarcables, les curacions publicades pels partidaris de la colpotomia no ho són menys. I ens resulta poc esclariment pel punt litigiós. Per sort, al costat de les estadistiques hi ha llur interpretació, hi ha ls mals èxits, publicats o no, però possibles en una i altra operació. Hi ha, sobre tot, les ensenyances que cada hu treu de sa prctica personal. I quan un se posa an aquests diversos punts de mira és bastant senzill de fer-ne sortir els termes d'un acord ms comú. El senzill record dels arguments contradictoris que ls colpoto-mistes oposen als laparotomistes basta pera demostrar-ho.

Ben ents, deixar en l'ombra ls arguments o, millor, els sentiments com aquells en que l professor Terrier se va inspirar pera declarar que «hi haurà sempre cirurgians que no voldran, *i am motiu*, obrir el peritoneu per la via hypogastrica». Aquest *i am motiu* s molt suggestiu, i el professor Terrier posseeix, en veritat, tots els drets de reservar sa confiança chirurgica a molt comptats elegits. Però bé ns concedirà, aix ho espero, que entre ls colpoto-mistes n'hi ha alguns, per poc nombrosos que sigun, que no laparotomisen massa malament; i en tot cas no crec que aquestes impressions, sols personals, pugun mai esser d'un gran pes en la discussió, ni pels laparotomistes ni pels partidaris de la via vaginal, quins, a sa vegada, tindrien pot-ser també algun motiu pera entregar-se, en sentit invers, a observacions molt similars. Arribem, doncs, als arguments veritables.

Els laparotomistes reprotxen a l'incisió vaginal: a) D'exposar a

(1) Lawson Tait: *Traité clin. des mal. des femmes*, traducció francesa de Btrix, (Pars, 1891).

(2) Sanger: *Cent. fr Gyn.*, 1893, n. 25.

(3) Duhrssen: *Arch. fur Gyn.*, 1897, band LIV, Heft 2.

(4) Fehling: *Zeitschrift für Geburts. und. Gynk.*, band XXXVIII, Heft 1.

(5) W. Taylor: *The British Gyn. Journal*, Maig 1898, pag. 75, i Agost 1898, pagina 219.

(6) Henrotay: *Bull. de la Soc. Belge de Gyn. et d'Obst.*, 1897.

(7) Giuseppe Giglio: *Annali di Ostetrica e Ginecologia*, 1898, n. 5, pag. 377 i n. 6, pag. 465.